

Zaaknummer 16.013

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 14 maart 2016 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de examiner** van het mastervak Privaatrecht in werking van 23 december 2015 inzake de vaststelling van het cijfer (5) voor het op 19 december 2015 door appellante afgelegde tentamen Privaatrecht in werking.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft op 2 februari 2016 beroep ingesteld tegen de beslissing van de examiner van 23 december 2015 inzake de vaststelling van het cijfer voor het vak Privaatrecht in werking en de weigering van de examiner om een puntenverdeling binnen de subvragen van het tentamen vast te stellen en bekend te maken. Op 25 februari 2016 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 14 maart 2016. Appellante is ter zitting verschenen. Namens de examencommissie ESL waren, vicevoorzitter examencommissie ESL en, secretaris examencommissie ESL, aanwezig.

II. Motivering

1. Appellante betoogt dat de weigering van de examiner op haar verzoek om de onderverdeling van punten binnen een subvraag vast te stellen en bekend te maken in strijd is met algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Niet alle gevallen kunnen gelijk worden behandeld, aldus appellante, wanneer een nadere puntenverdeling ontbreekt. Door geen helderheid te verschaffen omtrent de puntenverdeling is ook sprake van strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel. Appellante geeft aan niet te weten hoeveel punten zij voor welk onderdeel van het tentamen heeft gescoord. Zonder die kennis zegt zij geen bezwaar te kunnen maken tegen de beoordeling. Appellante is van mening dat haar verzoek aan de examiner niet als een verzoek om herbeoordeling kon worden opgevat. Zij zegt een dergelijk verzoek niet te hebben gedaan maar alleen duidelijkheid te willen hebben over de puntenverdeling.

Ter zitting merkt appellante desgevraagd op dat het resultaat van de herbeoordeling van haar tentamen door een tweede examiner,, nooit aan haar is medegedeeld. Appellante is van mening dat haar tentamen niet objectief en zorgvuldig is beoordeeld.

2. De examiner heeft op het verzoek van appellante om een nadere puntenverdeling binnen een subvraag afwijzend gereageerd. Op het tentamen is per subvraag (1a, 1b, etc.) vermeld welk puntenaantal maximaal kon worden behaald. Een nadere puntenverdeling per element binnen de subvragen is niet verstrekt omdat er -gelet op het open karakter van de vragen- teveel antwoordvarianten denkbaar zijn, aldus de examiner. De aan studenten verstrekte voorbeeldbeantwoording biedt inzicht in de elementen die voor de beantwoording zijn gewaardeerd. De precieze waardering van die elementen is voorbehouden aan de examiner, aldus de examiner in een e-mail aan

appellante van 21 januari 2016. De examinator heeft het tentamen van appellante opnieuw beoordeeld en aan appellante gemotiveerd bericht op welke onderdelen de beantwoording van appellante tekort schoot.

Ter zitting wordt van de kant van de examencommissie opgemerkt dat het gaat om vragen van 10 of 11 punten per vraag en bijvoorbeeld niet om vragen waarbij 50 punten kunnen worden behaald. Een verdere uitsplitsing van punten per element is niet gegeven. Daarvoor zijn er teveel variëteiten in de antwoorden mogelijk, aldus verweerder.

In het verweerschrift van de examencommissie wordt, onder verwijzing naar artikel 8:4 lid 3 sub b Awb, betoogd dat het beroep van appellante niet-ontvankelijk is omdat appellante opkomt tegen de weigering om de onderverdeling van punten in het antwoordmodel vast te stellen en bekend te maken.

Wanneer het college het beroep wel ontvankelijk zou achten voert verweerder aan dat het tentamen van appellante opnieuw is beoordeeld door de eerste examinator van het vak, De examinator heeft de uitkomst van de herbeoordeling uitgebreid toegelicht aan appellante. Vervolgens heeft verweerder in het kader van de beroepsprocedure een tweede examinator van het vak,, verzocht het tentamen van appellante, onafhankelijk van de eerste examinator, te beoordelen. De tweede examinator heeft verweerder per e-mail van 22 februari 2016 bericht dat zij tot hetzelfde oordeel als de eerste examinator is gekomen. gaat in haar reactie in op de punten die appellante bij de beantwoording van haar tentamen mist en hetgeen de verklaring vormt voor het feit dat de beantwoording van de tentamenvragen niet het volledige aantal punten heeft gekregen.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college merkt vooraleerst op dat de beoordeling van een tentamen c.q. de vaststelling van het eindcijfer dat de student toekomt een exclusieve bevoegdheid is van de daarvoor door de examencommissie aangewezen examinator van het vak. Het college heeft na te gaan of de examinator in redelijkheid tot het gegeven oordeel heeft kunnen komen zonder in strijd te komen met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel.

Verweerder heeft betoogd dat het beroep niet-ontvankelijk is vanwege het gestelde in artikel 8:4 lid 3 sub b Awb. Het college volgt verweerder daarin niet. Naar het oordeel van het college is het beroep van appellante niet gericht tegen -de inhoud van- een beoordelingsnorm maar veeleer tegen het ontbreken van een -vooraf bekend gemaakte- normering.

Niet in geding is dat het maximaal aantal te behalen punten per subvraag (veelal 11 punten per subvraag) vooraf bekend was gemaakt.

Appellante heeft aan de examinator verzocht om een nadere puntenverdeling voor de verschillende elementen per subvraag, welk verzoek door de examinator is afgewezen. Het college volgt appellante niet in haar stelling dat de examinator hiermee heeft gehandeld in strijd met beginselen van behoorlijk bestuur. Naar het oordeel van het college heeft de examinator op goede gronden toegelicht waarom een nadere puntenverdeling voor de verschillende elementen per subvraag er voorafgaand aan het tentamen niet is.

Niet weersproken is dat de examinator aan appellante schriftelijk heeft toegelicht op welke punten haar antwoorden tekortschoten. Het aantal aan appellante toegekende punten per vraag is naar het oordeel van het college in voldoende mate gemotiveerd.

Voorts is het tentamen door twee examinatoren onafhankelijk van elkaar nagekeken en zijn zij onafhankelijk tot hetzelfde resultaat gekomen. Naar het oordeel van het college

heeft verweerder zich op het standpunt mogen stellen dat het cijfer voor het tentamen van appellante zorgvuldig is vastgesteld. Daarbij is van belang dat ook de tweede examiner haar beoordeling van het tentamen uitgebreid heeft toegelicht. Dat de herbeoordeling van de tweede examiner niet eerder aan appellante is verstrekt -dan via het verweerschrift in het kader van de beroepsprocedure bij het college- is een omissie van verweerder die het college evenwel niet tot een ander oordeel brengt. Het college ziet geen grond voor het oordeel dat de beoordeling van het tentamen van appellante niet op een objectieve en zorgvuldige wijze is geschied.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.